

30. avgust 2009.

SMERNICE

ZA DOMAĆE OLAKŠAVANJE I
REGULISANJE MEDJUNARODNE POMOĆI U
NESREĆI I U POČETNOJ OBNOVI

Ženeva, 30. novembra 2007. godine

nezvaničan prevod

UVOD

Svrha i polje primene

1. Ove smernice ne obavezuju. Očekuje se da će ih države koristiti za jačanje njihovih zakona, politike kao i/ili procedura koje se odnose na međunarodni odgovor na nesreće, već prema slučaju ovaj dokument nema direktno dejstvo na bilo koja postojeća prava ili obaveze po domaćem pravu.

2. Smernice se zasnivaju na brojnim međunarodnim instrumentima, uključujući rezoluciju Generalne skupštine Ujedinjenih Nacija 46/182 od 1991. i 57/150 od 2002. Mere za brzo otpremanje međunarodne pomoći od 1997. i Hjogo Okvir za akciju od 2005.

3. Svrha je da se doprinese nacionalnoj pravnoj pripravnosti propisivanjem smernica državama, zainteresovanim da poboljšaju svoje pravne, političke i institucionalne okvire koji se odnose na međunarodnu pomoć u nesrećama i pomoć u početnom oporavku. Potvrđujući glavnu ulogu nacionalnih vlasti i učesnika, smernice preporučuju minimalne pravne olakšice koje treba dati državama koje pružaju pomoć i humanitarnim organizacijama koje pružaju pomoć i koje su voljne i sposobne da ispune minimalne standarde koordinacije, kvaliteta i

odgovornosti. Nada je da će korišćenje ovih smernica, postići viši stepen kvaliteta i efikasnosti medjunarodne pomoći u nesrećama i pomoći u početnom oporavku u cilju boljeg služenja pogođenim zajednicama.

4. Ove smernice nisu namenjene da se primene na situacije oružanih sukoba ili nesreća koje se dese tokom oružanih sukoba ili da podrazumevaju promenu bilo kojih prava koja rukovode pružanjem pomoći u ovom kontekstu. Takođe, nisu namenjene da preporuče bilo kakve promene ili da utiču na značenje ili primenu bilo kojeg postojećeg akta medjunarodnog prava ili sporazuma, uključujući ali se ne ograničavajući na:

- a) medjunarodno humanitarno pravo, prava čoveka ili izbegličko pravo;
- b) svojstvo pravnog subjekta, status država, među-državnih organizacija, Medjunarodne federacije društava crvenog krsta i crvenog polumeseca i Medjunarodnog komiteta crvenog krsta
- c) medjunarodno pravo koje se odnosi na privilegije i imunitete;
- d) Statut i regulativu Medjunarodnog Pokreta crvenog krsta i crvenog polumeseca i postojeće pravne dogovore između sastavnih delova Pokreta i država;
- e) Postojeće dogovore između država ili između država i učesnika koji pružaju pomoć.

Definicije

U smislu ovih Smernica,

1.Nesreća – znači ozbiljno razaranje funkcionisanja društva, koje predstavlja značajnu, raširenu pretnju čovečijem životu, zdravlju, imovini ili okolini, bilo da potiče od nezgode, prirode ili ljudske aktivnosti, bilo da se razvila naglo ili je rezultat dugoročnih procesa, ali isključujući oružane sukobe.

2.Pomoć u nesreći – znači dobra i službe pružene kako bi se zadovoljile hitne potrebe zajednica pogodjenih nesrećom.

3.Pomoć u početnoj obnovi – znači dobra i službe namenjene da povrate ili poboljšaju životne uslove pogođene zajednice pre nesreće, uključujući povećanje otpornosti i smanjenje rizika, pružena za jedan početni period vremena, koji odredi pogodjena država, nakon zadovoljenja neposrednih potreba pogođenog stanovništva.

4.Dobra – znači snabdevanje namenjeno da bude pruženo pogođenoj populaciji .

5.Službe – znače aktivnosti (kao spasavanje i medicinska briga) preduzete od strane osoblja koje pruža pomoć u nesrećama i pomoć u početnoj obnovi u cilju pomoći pogođenim zajednicama.

6.Oprema – znači fizičke predmete, isključujući dobra, koja su neophodna za pružanje pomoći u nesrećama ili pomoći u početnoj obnovi, kao što su vozila, sredstva radio komunikacije.

7.Osoblje – znači službenici i dobrovoljci koji pružaju pomoć u nesreći ili pomoć u početnoj obnovi.

8.Pogođena država – znači državu na čijoj su teritoriji ljudi ili imovina pogođeni nesrećom

9.Država koja pruža pomoć – znači državu koja pruža pomoć u nesreći ili početnoj obnovi, bilo preko civilnih ili vojnih struktura.

10.Država porekla – znači državu iz koje materijali, osoblje i oprema za pomoć u nesreći ili početnoj obnovi počinju svoj put u pogodjenu državu.

11.Tranzitna država – znači državu kroz čiju teritorijalnu jurisdikciju pomoć u nesreći i pomoć u početnoj obnovi je dobila odobrenje da prolazi, ka i od pogođene države u vezi sa pružanjem pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi.

12.Humanitarna organizacija koja pruža pomoć – znači strano, regionalno, međudržavno ili međunarodno neprofitabilno telo čiji su mandat i aktivnosti primarno usmereni na pomoć, obnovu ili razvoj.

13.Podesnost humanitarne organizacije koja pruža pomoć – znači, humanitarna organizacija koja pruža pomoć za koju je određeno da je podesna da

dobije pravne olakšice, u skladu sa delom V, od strane države porekla, tranzitne države ili države pogodjene nesrećom, prema tome koji je slučaj.

14.Učesnik koji pruža pomoć – znači bilo koju humanitarnu organizaciju koja pruža pomoć, državu koja pruža pomoć, pojedine strane privatne kompanije koje pružaju dobrotvornu pomoć ili bilo koje drugo strano telo koje odgovara na nesreću na teritoriji pogođene države ili koje daje donaciju u materijalu ili u gotovom novcu.

Deo I :Osnovna odgovornost

3.Odgovornost pogođene države

1. Pogođena država ima, kao primarnu odgovornost smanjenje rizika u nesreći, u pomoći i obnovi na svojoj teritoriji. Nacionalno društvo crvenog krsta i crvenog polumeseca, kao pomoćni organ javnim vlastima na humanitarnom polju i činici civilnog društva igraju ključnu pomoćnu ulogu podrške na domaćem nivou.
2. Ako pogođena država odluči da situacija nesreće prevazilazi nacionalne kapacitete, treba da traži medjunarodnu i/ili regionalnu pomoć kako bi odgovorila na potrebe pogodjenih lica.
3. Pogođene države imaju suvereno pravo da koordiniraju, regulišu i nadgledaju akcije pomoći u nesreći i pri obnovi koju pružaju učesnici u davanju pomoći na njihovoj teritoriji, u skladu sa medjunarodnim pravom.

4.Odgovornosti učesnika koji pružaju pomoć

1. Učesnici koji pružaju pomoć i njihovo osoblje treba da poštuju zakone pogođene države i medjunarodno pravo koje je primenjivo, koordiniraju sa domaćim vlastima i poštuju ljudsko dostojanstvo pogođene osobe u svako doba.

2. Učesnici koji pružaju pomoć treba da obezbede da njihova pomoć u nesreći i pomoć u početnoj obnovi bude data u skladu sa principima humanosti, neutralnosti i nepristrasnosti, a naročito da su:

- a) Prioriteti pomoći određeni isključivo na osnovu potreba;
- b) Da se pomoć pruža bez ikakve negativne razlike među pogođenim osobama (kako u pogledu nacionalnosti, rase, etničke pripadnosti, verskih ubedjenja, klase, invalidnosti, starosti i političkog mišljenja);
- c) Da se pomoć ne koristi za širenje političkih ili religioznih pogleda, mešanja u unutrašnje poslove pogođene države ili sticanja komercijalne dobiti od dobrotvorne pomoći;
- d) Da se ne upotrebi kao sredstvo za prikupljanje osetljivih informacija političke, ekonomske ili vojne prirode koja nema veze sa pružanjem pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi.

3. Pomoć u nesreći i pomoć u početnoj obnovi treba takodje da bude u najvećoj meri u kojoj je to paktično moguće:

- a) Odgovarajuća specijalnim potrebama, ukoliko postoje, žena i naročito ugroženih grupa, koje mogu uključivati decu, raseljena lica, stare, osobe sa invaliditetom, sa HIV i drugim debilitantnim bolestima;
- b) Adekvatna potrebama pogođenih osoba i u skladu sa svim primenjivim međunarodnim ;standardima kvaliteta
- c) Koordinirana sa odgovarajućim nacionalnim učesnicima i učesnicima koji pružaju pomoć;
- d) Pružena na način koji vodi računa o kulturnim, socijalnim i religijskim običajima i tradicijama;
- e) Sprovedena sa odgovarajućim učestvovanjem pogođenih osoba uključujući žene, omladinu, stare u njenom konceptu, primeni, usmeravanju i evaluaciji;
- f) Pružena od strane adekvatnog, obučenog i kompetentnog osoblja;
- g) U skladu sa njihovim organizacionim kapacitetima;
- h) Zasnovana na lokalnim kapacitetima, sprovedena na način koji jača lokalno smanjenje rizika od nesreća, jača kapacitete za pružanje pomoći i obnove i smanjuje buduću ugroženost na nesreće;
- i) Sprovedena kako bi se minimiziralo negativno dejstvo na lokalnu zajednicu, ekonomiju, tržište rada, ciljeve razvoja i okolinu i

- j) Pružena transparentno, sa razmenom odgovarajućih informacija o aktivnostima i finansiranju.

5.Dodatne odgovornosti svih država

1.Države koje pružaju finansijsku podršku drugim učesnicima koji pružaju pomoć treba da ih ohrabre da deluju na način koji je u skladu sa odredbama stava 4.

2.Sve države treba aktivno da ohrabre javnost zainteresovanu za pružanje doprinosa međunarodnoj pomoći u nesrećama ili u početnoj obnovi i da daju finansijske donacije gde je moguće ili da na drugi način daju samo one oblike pomoći, koje traži pogođena država.

6.Odgovornosti koje se tiču zloupotrebe i korišćenja resursa koja je nameravana

1.Države i humanitarne organizacije koje pružaju pomoć treba da saradjuju u cilju sprečavanja diverzija, nezakonitog prisvajanja ili prevare u pogledu dobara, opreme ili resursa za pomoć u nesreći ili početne obnove i da započnu odgovarajući postupak ako je to potrebno.

2.Pogođene države treba da koriste finansijska sredstva i dobra za pomoć koja su im darovana i koja su prihvatili u vezi sa nesrećom, na način saglasan sa izričitom namenom sa kojom su data.

Deo II – Rano upozorenje i pripravnost

7. Rano upozorenje

1. U cilju minimiziranja prekograničnih dejstava posledica nesreće i maksimiziranja efektivnosti bilo koje međunarodne pomoći koja može biti potrebna, sve države treba da imaju ustanovljene procedure koje olakšavaju brzo prenošenje informacije vezanih za nesreće, uključujući opasnosti koje mogu prouzrokovati nesreće, sa drugim državama i organizacijama koje pružaju pomoć, već prema slučaju uključujući UN Koordinatora za vanrednu pomoć

8. Pravni oni koji utvrđuju politiku i institucionalni okviri

1. Kada bitan deo šireg plana smanjenja rizika od nesreća, države treba da usvoje pravne, one koje utvrđuju politiku i institucionalne okvire i planiranje za prevenciju nesreća, za ublaženje dejstva, pripravnost, pomoć i obnovu, koje vode u punoj meri računa o pomoćnoj ulozi njihovih nacionalnih društava Crvenog krsta i Crvenog polumeseca, uključujući i civilno društvo i da ovlaste zajednice da povećaju svoju sopstvenu sigurnost i otpornost. Države, sa podrškom odgovarajućih regionalnih i međunarodnih organizacija, već prema slučaju, treba da odvoje odgovarajuće izvore kako bi se osigurala delotvornost ovih okvira

2.Ovi okviri treba adekvatno da tretiraju otpočinjanje, olakšavanje i regulisanje međunarodne pomoći u nesreći i početnoj obnovi, u skladu sa ovim Smernicama. Treba dozvoliti efektivnu koordinaciju međunarodne pomoći i pomoći u početnoj obnovi uzimajući u obzir ulogu Koordinatora Ujedinjenih nacija za vanrednu pomoć kao centralnu tačku sa državama i humanitarnim organizacijama koje pružaju pomoć i tiču se operacije Ujedinjenih nacija za vanrednu pomoć. Takođe treba da odrede nacionalna vladina tela sa odgovornošću i ovlašćenjima na ovim poslovima. Trebalo bi razmisliti o uspostavljanju nacionalne centralne tačke koja bi održavala vezu sa međunarodnim i vladinim učesnicima na svim nivoima.

3.Kada je neophodno i prikladno, nacionalne vlade treba da ohrabre druge nacionalne učesnike sa ovlašćenjima nad oblastima prava ili politike koje se odnose na međunarodnu pomoć u nesreći ili u početnoj obnovi, kao što su pokrajinska ili lokalna vlast i privatna regulatorna tela, da preduzmu neophodne korake na svom nivou kako bi primenili ove Smernice.

9.Regionalna i međunarodna podrška nacionalnim kapacitetima

1.Sa ciljem povećanja otpornosti i smanjenjem potrebe za međunarodnom pomoći u nesrećama i početnoj obnovi, međunarodna zajednica, uključujući donatore, regionalne i druge odgovarajuće učesnike, treba da podrži države u razvoju, nacionalno civilno društvo i Nacionalno društvo crvenog krsta i crvenog

polumeseca da grade svoje kapacitete u cilju prevencije, ublažavanja dejstva, pripravnosti i odgovora na nesreće na domaćem tlu.

2.Međunarodna zajednica takođe treba da podrži države u razvoju da grade svoje kapacitete kako bi adekvatno primenile pravne, političke i institucionalne okvire medjunarodne pomoći u nesreći i početnoj obnovi. Ova podrška trebalo bi da bude pružena na koordiniran način medju udgovarajućim učesnicima.

Deo III – Pokretanje i obustavljanje međunarodne pomoći u nesreći i u početnoj obnovi

10. Pokretanje

1.Pomoć u nesreći i pomoć u početnoj obnovi treba da bude pokrenuta samo uz slaglasnost pogođene države i u principu, na bazi apela. Pogođena država odlučuje vremenski da li će ili neće tražiti pomoć. I da odmah saopšti svoju odluku.

Kako bi se što pre donela odluka, pogođena država treba što pre da proceni potrebe. Trebalo bi razmotriti zajedničko procenjivanje sa Ujedinjenim nacijama i drugim humanitarnim organizacijama koje pružaju pomoć.

2.Traženja i ponude za pomoć bi trebalo da budu što više specificiranije u pogledu vrste i količine dobara kao i službi i ekspertiza traženih ili raspoloživih. Pogođena država takođe može označiti posebne vrste dobara i službi koje mogu bi mogle biti ponuđene a nisu potrebne.

3. Pogođena država treba da dostavi učesnicima koji pružaju pomoć adekvatne informacije o domaćim zakonima i pravnoj regulativi od posebnog značaja za ulaz i operaciju pomoći u nesreći ili početnoj obnovi.

11. Pokretanje vojne pomoći

Vojni kapaciteti trebalo bi da budu poslani kao pomoć samo na zahtev ili izričitu saglasnost pogođene države, nakon što su razmotrene odgovarajuće civilne alternative. Pre bilo kog takvog slanja, uslovi treba da budu dogovoreni između pogođene države i države koja pruža pomoć (uključujući takva pitanja kao što je: trajanje davanja pomoći, da li oni moraju biti ne naoružani ili mogu biti naoružani, upotreba nacionalnih uniformi, mehanizmi saradnje sa civilnim učesnicima i sl.).

12. Obustavljanje

Kada pogođena država ili pomoćni učesnik koji pruža pomoć želi da okonča pomoć u nesreći ili u početnoj obnovi, treba da dostavi odgovarajuću notifikaciju. Nakon takve notifikacije, pogođena država i učesnik koji pruža pomoć treba da se međusobno konsultuju, uzimajući u obzir dejstvo takvog okončanja na zajednice pogodjene nesrećom.

Deo IV – Podesnost za pravne olakšice

13. Olakšice za države koje pružaju pomoć

Preporučuje se da tranzitne države i pogođene države odobre najmanje, pravne olakšice opisane u delu V. onim državama koje pružaju pomoć u nesreći ili za početnu obnovu.

14. Olakšice za humanitarne organizacije koje pružaju pomoć

1. Pod rezervom postojećeg međunarodnog prava, to je nadležnost tranzitne, pogođene i države porekla da odredi koja je humanitarna organizacija, koja pruža pomoć, kvalifikovana za dobijanje pravnih olakšica opisanih u delu V. u pogledu njihove pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi.

2. Preporučeno je da država utvrdi kriterijume za humanitarne organizacije koje pružaju pomoć a koje traže da se kvalifikuju za pravne olakšice. Ovi kriterijumi treba da uključe dokaz te organizacije o njihovoj volji i kapacitetu da deluje u skladu sa odgovornostima opisanim u paragrafu 4. ovih Smernica.

3. Bilo koji dodatni zahtev humanitarnim organizacijama koje pružaju pomoć ne bi trebalo da nepotrebno optereće pružanje odgovarajuće pomoći u nesreći i u početnoj obnovi.

4. Odredjivanje kvalifikovanosti za olakšice - o tome odlučuje država koja odobrava te olakšice, trebalo bi da su mogući pre nesreće ili što je moguće pre nakon početka nesreće.

Procedure i mehanizmi koji se primenjuju trebalo bi da budu što je moguće jednostavniji i ekspeditivniji. Treba da budu jasno opisani i informacije o njima treba da budu dostupne. Mogu da uključe korišćenje nacionalnog spiska bilateralnih sporazuma ili oslanjanje na medjunarodne ili regionalne sisteme akreditacije, ako oni postoje.

5. Korišćenje ovih pravnih olakšica iz Dela V. trebalo bi da zavisi od tekuće saglasnosti sa odredbama pododseka 2. ovog paragrafa. Medjutim, kvalifikovanje za pravne olakšice ne bi trebalo da bude promenjeno samovoljno, retroaktivno ili bez obaveštavanja datog prema okolnostima.

15. Olakšice za druge učesnike koji pružaju pomoć

Pogodjena država može želeti da proširi – na zahtev – neke od pravnih olakšica iz Dela V. na učesnike koji pružaju pomoć, pored onih iz paragrafa 13 i 14. , kao što su privatne kompanije koje pružaju dobrotvornu pomoć pod uslovom da to ne pogadja negativno operacije pomoći humanitarnih organizacija ili država koje pružaju pomoć. Bilo koji učesnik koji dobija takve olakšice biće dužan da poštuje, kao minimum, iste uslove koji su opisani u paragrafu 14.

Deo V – Pravne olakšice za ulaz/uvoz u zemlju i sprovođenje operacije

16. Osoblje

1. U pogledu osoblja za pomoć u nesrećama i početnoj obnovi, država koje pružaju pomoć ili podobnih humanitarnih organizacija koje pružaju pomoć, pogodjena država treba:

- a) Da odobri vize i neophodne radne dozvole, idealno besplatno, koje se mogu obnovljati na njihovoj teritoriji, za vreme koje je neophodno da se pruži pomoć u nesreći ili početnoj obnovi;
- b) U operacijama pomoći u nesrećama, da se ukinu ili značajno ekspeditivnije daju takve vize i radne dozvole;
- c) Propišu ekspeditivne procedure za privremeno priznavanje profesionalnih kvalifikacija stranog medicinskog osoblja, arhitekata, inženjera, vozačkih dozvola i drugih vrsta licenci i koje su overili kao ispravne oni koji su nadležni za pružanje pomoći a neophodna su za funkcionisanje pomoći u nesrećama ili početnoj obnovi a koje su overile kao ispravne, države donatori i donatori podobnih međunarodnih humanitarnih organizacija, i to za vreme potrebno da se pruži pomoć u nesreći ili u početnoj obnovi;

d) Da se olakša sloboda pristupa i sloboda kretanja do i od područja pogođenog nesrećom, uzimajući u obzir bezbednost osoblja za pružanje pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi;

2. Na zahtev, tranzitne i države porekla takođe treba da dobiju, idealno besplatno, izlazne ili tranzitne vize, već prema slučaju, za osoblje za pružanje pomoći u nesreći i početnoj obnovi, pogodnoj humanitarnoj organizaciji koja pruža pomoć;

3. Države i humanitarne organizacije koje pružaju pomoć treba da ocene koliko u ostvarenju ciljeva pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi može da im pomogne angažovanje lokalnog osoblja

17. Dobra i oprema

1. U pogledu pomoći u nesreći i u početnoj obnovi, dobra i oprema koju izvoze ili uvoze ili u njihovo ime, države koje pružaju pomoć i podobne humanitarne organizacije, države porekla, tranzitne i pogođene nesrećom treba:

a) Da ih oslobode svih carinskih taksi, tarifa i državnih naknada;

b) Da oslobode od svih ograničenja vezanih za uvoz, izvoz i tranzit;

c) Da uproste i maksimalno smanje neophodnu dokumentaciju za uvoz, izvoz i tranzit;

- d) Da dozvole ponovni izvoz bilo koje opreme ili neiskorišćenih dobara koje država ili humanitarna organizacija koja pruža pomoć poseduju i žele da zadrže

2. U pogledu dobara i opreme, tranzitna, pogođena i država porekla takođe treba dodatno:

- a) Da ukinu ili smanje zahteve za inspekcijom. Gde ukidanje nije moguće, treba sprovesti proceduru hitno i kao prioritet, putem „pred procedure“ gde je to sprovodljivo;
- b) Da organizuju inspekciju i oslobadjanje van radnog vremena ili u mestima van carniskih kancelarija, kako bi se smanjilo kašnjenje, u skladu sa propisima o bezbednosti pogodjene države. Države koje pružaju pomoć i podobne humanitarne organizacije koje pružaju pomoć treba da poštuju sve rute i dostavne tačke propisane od pogođene države.

3. Da bi koristile napred navedene olakšice, države i humanitarne organizacije koje pružaju pomoć, trebalo bi da u skladu sa međunarodnim standardima, odgovarajuće upakuju, klasifikuju i označe dobra i opremu za pomoć u nesreći i početnoj obnovi i da prilože detaljan manifest svake pošiljke. Takođe bi trebale proveriti sva dobra i opremu kako bi se osigurao njihov kvalitet i pogodnost za

potrebe u pogodjenoj državi i saglasnost sa nacionalnim zakonima pogođene države i međunarodnim standardima.

4. Države koje pružaju pomoć i podobne humanitarne organizacije koje pružaju pomoć trebalo bi da preuzmu odgovornost za uklanjanje svih neutrošenih i neiskorišćenih dobara, posebno ako predstavljaju pretnju ljudskom zdravlju, bezbednosti ili okolini.

18. Specijalna dobra i oprema

Pored olakšica opisanih u paragrafu 17:

1. Pogođena država bi trebalo privremeno da prizna strane registracije i tablice, u pogledu vozila koje je uvezla država koja pruža pomoć ili podobna humanitarna organizacija koja pruža pomoć ili u njihovo ime u pružanju pomoći u nesreći ili u početnoj obnovi;

2. Pogođene države trebalo bi da ukinu ili da ubrzaju izdavanje svih licenci i smanje sve druge barijere koje se odnose na korišćenje, uvoz i izvoz telekomunikacione i informacijske opreme koju su donele države koje pružaju pomoć i podobne humanitarne organizacije koje pružaju pomoć ili u njihovo ime, za pomoć u nesreći ili početnoj obnovi. Bez diskriminacije, protiv negativnog dejstva na nacionalne učesnike u pomoći, pogođena država takođe treba odobriti primarno korišćenje ili gde je slučaj, da odredi druge učesnike da odobre državama

koje pružaju pomoć ili podobnim humanitarnim organizacijama koje pružaju pomoć prioritetan pristup talasnim dužinama, frekvencijama i upotrebi satelita za telekomunikacije za transfer podataka vezanih za operacije pomoći.

3. Države porekla, tranzitne i pogođene države treba da smanje pravne i administrativne barijere u vezi sa izvozom, tranzitom, uvozom i ponovnim izvozom medikamenata i medicinske opreme od strane država koje pružaju pomoć i kompetentnih humanitarnih organizacija koje pružaju pomoć, ili koje to čine u njihovo ime, u pomoći u nesrećama i početnim fazama obnove, do one mere koja je u saglasnosti sa javnom bezbednošću i međunarodnim pravom. Države koje pružaju pomoć i kompetentne humanitarne organizacije treba da preduzmu sve realne korake da bi obezbedile kvalitet, kompatibilnost i sigurnost svakog od medikamenata i opreme, a posebno:

- a. Svi medikamenti koji se uvoze moraju imati odobrenje za upotrebu u državi porekla i pogođenoj državi;
- b. Medikamenti koje koriste u sopstvenim operacijama treba da budu:
 - i. Transportovani i čuvani pod odgovarajućim uslovima kako bi se obezbedio njihov kvalitet i;
 - ii. Zaštićeni od pogrešne upotrebe i zloupotrebe.

- c. Svi medikamenti koji se daju kao donacija za upotrebu od strane država u pogođenoj državi treba:
- i. Da imaju rok upotreba najmanje 12 meseci od dana dopreme, osim ako je drugačije usaglašeno sa vlastima zemlje koja medikamente prima;
 - ii. Da budu transportovani i čuvani pod odgovarajućim uslovima kako bi se obezbedio njihov kvalitet do prijema od strane pogođene države; i
 - iii. Da budu obeleženi na jeziku koji se razume u pogođenoj državi, sa navedenim međunarodnim nezaštićenim nazivom ili generičkim nazivom, serijskim brojem, načinom doziranja, jačinom, nazivom proizvođača, količinom u pakovanju, uslovima skladištenja i rokom trajanja.
4. Države porekla, tranzita i pogođene države treba da razmotre da li se normalni zahtevi u vezi sa fumigacijom i zabranama i restrikcijama o uvozu i izvozu robe od strane država koje pružaju pomoć i kompetentnih humanitarnih organizacija u operacijama pružanja pomoći mogu modifikovati ili smanjiti.

19. Transport

1. Države porekla, tranzita i pogođene države treba da obezbede, bez nepotrebnog kašnjenja, dozvole za brzi prolaz kopnenim, vodenim i vazdušnim transportnim sredstvima kojima upravljaju države koje pružaju pomoć ili kompetentne humanitarne organizacije, ili sopstvenim, u svrhu transportovanja

pomoći u nesreći ili pomoći u prvoj fazi oporavka, i u najboljem slučaju oslobode ih primenljivih taksi.

2. Posebno, dozvole treba obezbediti za preletanje, sletanje ili uzletanje vazduhoplova. Takvi vazduhoplovi treba da imaju dozvolu za kretanje na teritoriji pogođene države u meri koja je potrebna za isporuku pomoći.

3. Sve tražene izlazne, tranzitne i ulazne vize za osoblje tih transportnih sredstava treba da budu izdate po hitnom postupku.

20. Privremeni domaći pravni status

1. Pogođene države treba da obezbede relevantan status državama koje pružaju pomoć i kompetentnim humanitarnim organizacijama, po ulasku ili čim je to moguće, najmanje privremenu dozvolu da legalno rade na njihovoj teritoriji, tako da uživaju pravo, inter alia, da otvore račune u banci, sklapaju ugovore i lizinge, prisvajaju i otuđuju imovinu i pokreću pravne procedure u svrhu obezbeđivanja pomoći u nesreći ili početnoj fazi oporavka.

2. Državama koje pružaju pomoć i kompetentnim humanitarnim organizacije treba da bude obezbeđeno pravo da slobodno donose i iznose iz zemlje neophodne fondove valute legalnim načinima, kao i zvanični kurs razmene u svrhu obezbeđivanja pomoći u nesreći ili početnoj fazi oporavka.

3. Pogođene države treba da dozvole državama koje pružaju pomoć i kompetentnim humanitarnim organizacijama da legalno sklapaju i okončavaju ugovore sa lokalnim osobljem.

21. Oporezivanje

Pogođene države treba da obezbede da države koje pružaju pomoć i kompetentne humanitarne organizacije budu oslobođene od poreza na dodatu vrednost i drugih poreza ili obaveza koje su u direktnoj vezi sa pomoći u nesrećama ili početnoj fazi oporavka.

22. Bezbednost

Pogođene države treba da preduzmu odgovarajuće bezbednosne i sigurnosne mere u odnosu na osoblje država koje pružaju pomoć i kompetentnih humanitarnih organizacija u operacijama pružanja pomoći i početnoj fazi oporavka, kao i u odnosu na prostorije, objekte, transportna sredstva opremu i robu koja se koristi u obezbeđivanju pomoći u nesrećama i početnoj fazi oporavka. Države koje pružaju pomoć i kompetentne humanitarne organizacije takođe treba da preduzmu odgovarajuće koreke u planiranju i izvođenju operacija kako bi smanjili bezbednosne rizike.

23. Prekovremeni sati

Pogođene države treba da nastoje da obezbede, kada je neophodno, da državne operativne kancelarije i servisi koji su neophodni za pravovremenu isporuku međunarodne humanitarne pomoći funkcionišu i izvan redovnog radnog vremena.

24. Troškovi

1. Troškovi obezbeđivanja međunarodne pomoći u nesreći ili početnoj fazi oporavka u skladu sa ovim Smernicama, treba normalno da snosi država koja pruža pomoć ili kompetentna humanitarna organizacija. Ipak, država koja pruža pomoć može unapred ugovoriti sa pogođenom državom refundaciju određenih troškova i taksi, ili privremeni najam opreme.

2. Pogođena država treba da razmotri, kada je to u njenoj moći i u mogućoj meri od datim okolnostima, obezbeđivanje određenih usluga po smanjenim nadoknadama ili bez nadoknade državama koje pružaju pomoć ili kompetentnim humanitarnim organizacijama koje mogu da obuhvate:

- a. Transport unutar zemlje, uključujući i domaći avionski prevoz;
- b. Korišćenje zgrada i zemljišta za kancelarije i magacinski prostor; i
- c. Korišćenje opreme za prenošenje tereta i logistička pomoć.